

การวิเคราะห์การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของออสเตรเลีย Analysis of Coexistence in Australia's Multicultural Society

กัมมพร รักษอน¹

Katsamaporn Rakson¹

Received: April 1, 2020

Revised: September 25, 2020

Accepted: October 15, 2020

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งเน้นการศึกษาวิเคราะห์การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของประเทศออสเตรเลีย เน้นอธิบายการอพยพย้ายถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันในออสเตรเลีย รวมทั้งการถ่ายทอดทักษะ ภูมิความรู้ของกลุ่มผู้อพยพ และการผสมผสานวัฒนธรรมของผู้อพยพในประเทศออสเตรเลีย แนวคิดของวัฒนธรรมแบบพหุนิยมได้นำมาปรับใช้และหลอมรวมเข้ากับสังคมออสเตรเลียภายใต้คติพจน์ “เราแตกต่างแต่เราไม่จำเป็นต้องแตกแยก” วิถีชีวิตและสังคมออสเตรเลียท่ามกลางกระแสพหุวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์จะถูกอธิบายสังคมออสเตรเลียในปัจจุบันภายใต้แนวคิดสังคมพหุวัฒนธรรม การกลมกลืน การปรับตัวภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในกระแสโลกาภิวัตน์ รัฐบาลออสเตรเลียมีนโยบายส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมผ่านกลไกทางการศึกษาในทุกระดับชั้นในออสเตรเลีย มุ่งสร้างค่านิยมสากล ลดอคติและยึดหลักเสมอภาคเน้นกระบวนการสร้างและยอมรับอัตลักษณ์ของปัจเจกชนในสังคม นอกจากนี้ ภาครัฐได้นำแนวคิดพหุวัฒนธรรมนิยมมาเป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกันโดยส่งผ่านความร่วมมือหลายนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสังคมพหุวัฒนธรรม

คำสำคัญ: ออสเตรเลีย, สังคมพหุวัฒนธรรม, วัฒนธรรม, การอยู่ร่วมกัน

Abstract

This article analyzes coexistence in Australia's multicultural society by emphasizing the migration of different ethnic groups in Australia, including skill and knowledge transfer and assimilation of their own culture in Australia. The concept of multicultural society has integrated into Australia under the slogan 'we are

¹ อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก (Lecturer at Department of International Relations, Faculty of Political Science, Ramkhamhaeng University, Huamak) Email: puropa1983@gmail.com

different, but we do not need to segregate'. Australian way of life and society amid the multicultural flows in globalization will be described in today's Australian society under the concept of multicultural society, inclusion, adaptation under the dynamic of globalization. The Australian government has implemented policies to promote multi culture by learning multi culture through educational mechanisms at all levels in Australia. The Australian government has also aimed to create universal values, to reduce the bias, and to adhere to equality, focusing on the process of building and accepting individual identity in society. In addition, the Australian government has adopted the concept of multiculturalism, which is a way of coexistence through a multi-policy cooperation related to promoting multicultural society.

Keywords: Australia, Multicultural Society, Culture, Coexistence

บทนำ

แม้ว่ามนุษย์มีความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ที่เกิดจากความหลากหลายเผ่าพันธุ์ แต่ทุกคนจำเป็นต้องอยู่ร่วมกันบนโลกใบนี้ หากพิจารณาแต่ในเรื่องความแตกต่างระหว่างกันอาจนำไปสู่ความขัดแย้งซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลดีต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น การศึกษาเรื่องพหุวัฒนธรรมจึงเปรียบเสมือนกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในความแตกต่างของสังคม รวมถึงยังสามารถสร้างความเข้าใจในความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรมนำไปสู่การดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ สำหรับแนวทางในการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของประเทศออสเตรเลีย ผู้เขียนได้ให้ความสำคัญกับการทบทวนแนวคิดพหุวัฒนธรรม (Multi Culture) สังคมพหุวัฒนธรรม (Multicultural Society) และการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Study) โดยเน้นการอธิบาย นิยาม ความหมาย และความแตกต่างของทั้งสามคำ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การอธิบาย นิยาม ความหมายของแนวคิดพหุวัฒนธรรมนั้น มีความคล้ายคลึงกันภายใต้มุมมองที่หลากหลาย นักวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้องได้ให้คำนิยามและความหมายในทิศทางเดียวกัน พหุวัฒนธรรม (Multi Culture) มีจุดเริ่มต้นมาจากพหุสังคม (Plural Society) หมายถึง การดำรงอยู่ร่วมกันของกลุ่มวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น ในประเทศอาณานิคม ได้แก่ พม่า และอินโดนีเซีย การอธิบายนี้พบได้ในงานเขียนของ Rex และ Singh (2003: 106-118) เมื่อยุคอาณานิคมสิ้นสุดลง สังคมหลังอาณานิคมได้เคลื่อนตัวเข้าสู่ความทันสมัย มีการสร้างโอกาสของความเท่าเทียมในสังคมให้เกิดขึ้น เกิดการอพยพโยกย้ายผู้คน จึงนำไปสู่แนวคิดพหุวัฒนธรรม เน้นการจัดการทางสังคมที่มีความหลากหลายและแตกต่าง ในทำนองเดียวกัน อนินทญา ชันขาว (2561) ให้นิยามโดยสรุปว่า พหุวัฒนธรรม คือ การอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทั้งภาษา วัฒนธรรม ศาสนา และการแต่งกาย เป็นต้น นอกจากนี้อีกนัยยะหนึ่งของพหุวัฒนธรรม เราสามารถกล่าวถึง รัฐหรือประเทศที่มีการอพยพเคลื่อนย้ายผู้คนที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ใหม่และ

มีการยอมรับความแตกต่างของกลุ่มชาติพันธุ์และวัฒนธรรมของกลุ่มคนเหล่านี้ โดยรัฐมีกฎเกณฑ์ และกฎระเบียบในการบริหาร จัดการความแตกต่าง และไม่มีวัฒนธรรมใดครอบงำอีกวัฒนธรรม หนึ่งได้ เช่น ในกรณีศึกษาของแคนาดา มีลักษณะเด่นของนโยบายพหุวัฒนธรรมที่อยู่บนพื้นฐาน ความเสมอภาค (Forbes 2019)

สำหรับการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural study) นั้นจัดว่ามีความเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยสิ่งที่จะศึกษาเกี่ยวข้องกับการศึกษาความต่างของเชื้อชาติ หรือกลุ่มชาติพันธุ์ เพศ ชั้นทางสังคม กลุ่มภูมิภาค เป็นต้น (Banks 2001: 77-78) นอกจากนี้ การศึกษาพหุวัฒนธรรมมุ่งเน้นการศึกษา ด้านความคิดและค่านิยมเชิงบวกเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันของมนุษย์นำไปสู่การปรับปรุงความ สามารถในการเรียนรู้และทำความเข้าใจในกระบวนการอยู่ร่วมกัน (Mitchell and Salsbury, 1999) และจากนิยามของคณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัยราชบัณฑิตยสถาน ได้อธิบายว่า การศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural study) หมายถึง “การจัดกระบวนการ เรียนรู้ที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระและความคิดความเชื่อของกลุ่มชนที่มีความแตกต่างหลากหลายทาง วัฒนธรรม แม้ว่าในสังคมชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่ไม่มีชนกลุ่มน้อยหรือผู้พูดภาษาถิ่น แต่หลักสูตร และการสอนควรเชื่อมโยงถึงความรู้และความสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนพื้นถิ่นเช่น ประเพณี ภาษา ความเชื่อ การทำมาหากินและวิถีชีวิตเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกันและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ...” (อธิปัติย์ คลีสุนทร 2555)

สำหรับคำว่าสังคมพหุวัฒนธรรม (Multicultural Society) เราสามารถอธิบายถึง สภาพ สังคมวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างหลากหลายในกลุ่มคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางชาติพันธุ์ ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษา และวัฒนธรรม รวมถึงวิถีการคิด และการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม (บัญญัติ ยงยวน 2551: 93-94 ; ดุสิต หวันเหล็ม 2552: 68 ; เอกรินทร์ สังข์ทอง 2552: 4) จากงานวิจัยของพระมหาหมงคลกานต์ จิตธมโม คงสฤษฏ์ แพงทรัพย์ และพูนศักดิ์ กมล (2562: 48) ได้กล่าวถึงนิยามของสังคมพหุวัฒนธรรมไว้ว่า เป็นการศึกษาที่เน้นการวิเคราะห์และทำความเข้าใจ ในความต่างของคนในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้หรือแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการ อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติสุขภายใต้ความหลากหลายหรือความต่างนั้นเอง โดยสรุป สังคม พหุวัฒนธรรมเน้นย้ำการศึกษาสภาพสังคมวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างหลากหลายในกลุ่มคน และเน้นการเรียนรู้ การยอมรับในความแตกต่าง การสร้างกฎ กติกา มารยาททางสังคมเพื่อที่จะ นำไปสู่พื้นฐานของการเข้าใจร่วมกัน สภาพของสังคมพหุวัฒนธรรมจะดำเนินไปตามครรลองของ สังคมที่ดีและสามารถดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ มากกว่าที่จะศึกษาเจาะประเด็นไปที่แต่ละกลุ่ม ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ประเพณี ภาษา ความเชื่อ ที่แตกต่างกัน

โดยสรุป เมื่อกล่าวถึงพหุวัฒนธรรม เราสามารถอธิบายเกี่ยวกับนิยามของการดำรงอยู่ ร่วมกันของกลุ่มวัฒนธรรมที่หลากหลาย และการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นการศึกษาความต่างของ เชื้อชาติ หรือกลุ่มชาติพันธุ์ เพศ ชั้นทางสังคม รวมทั้งศึกษาการเรียนรู้และทำความเข้าใจใน กระบวนการอยู่ร่วมกัน เป็นต้น สำหรับสังคมพหุวัฒนธรรมจะเน้นการศึกษาสภาพสังคมวัฒนธรรม ที่มีความแตกต่างหลากหลายในกลุ่มคน เน้นย้ำสภาพสังคมมากกว่ากลุ่มวัฒนธรรมที่แตกต่างและ หลากหลาย และเน้นการเรียนรู้ การยอมรับในความแตกต่างในสังคม อย่างไม่รีไถ่ตาม แม้ว่าทั้งสาม

คำนี้มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน แต่ทว่านักวิชาการโดยส่วนใหญ่ทั้งในและต่างประเทศไม่ได้แยกหรือแสดงความแตกต่างของนัยยะเหล่านี้ (แพรว ศิริศักดิ์คำเกิง 2549: 20) ดังนั้น ในบทความนี้ ผู้เขียนเลือกศึกษาวิเคราะห์สังคมพหุวัฒนธรรม (Multicultural Society) โดยใช้กรณีศึกษา คือ ประเทศออสเตรเลีย มาอธิบายสภาพสังคมวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างหลากหลายในกลุ่มคนจากประวัติศาสตร์การอพยพย้ายถิ่นเข้ามาสู่ประเทศ วิถีชีวิตและสังคมออสเตรเลียในสังคมพหุวัฒนธรรม ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมในประเทศ

จากข้อมูลของรัฐบาลออสเตรเลียได้มีการยอมรับว่า ในปัจจุบันนี้ออสเตรเลียเป็นหนึ่งในสังคมที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติมากที่สุดในโลก (Australian Government 2020) ออสเตรเลียกลายเป็นประเทศปลายทางของผู้อพยพโดยนำไปสู่ความหลากหลายตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้อยู่อาศัยในออสเตรเลียเกือบ 1 ใน 4 เกิดนอกประเทศออสเตรเลีย และอีกหลายคนเป็นชาวออสเตรเลียรุ่นแรกหรือรุ่นที่สองของลูกและหลานของผู้ย้ายถิ่นและผู้ลี้ภัยที่อพยพเข้ามา สิ่งเหล่านี้นำไปสู่สังคมพหุวัฒนธรรมภายในประเทศ (Australian Government 2020)

สังคมพหุวัฒนธรรมของออสเตรเลียได้ถูกพัฒนาขึ้นภายใต้บริบทของสังคมตะวันตก การหลอมรวมของสังคมพหุวัฒนธรรมในออสเตรเลียจึงเป็นไปในลักษณะที่เปิดกว้างทางด้านการใช้ชีวิต เช่น การมีอิสระเสรีในการเลือกอาชีพ คุ้มครอง การนับถือศาสนา เป็นต้น รวมทั้งมีความเป็นอยู่ที่เน้นศีลธรรม (Moral) ความเสมอภาคเท่าเทียม (Equality) และความเป็นประชาธิปไตย (Democracy) นำไปสู่การขับเคลื่อนทางสังคมในออสเตรเลีย หรืออาจจะกล่าวได้ว่าความหลากหลายทางวัฒนธรรม คือ ความลงตัวของสังคมออสเตรเลีย เฉกเช่นนายกรัฐมนตรีนางจุเลีย กิลลาร์ดกล่าวว่า “ความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นคำที่ใช้เพื่อแสดงออกถึงความรักในสิ่งต่าง ๆ ที่ยึดโยงพวกเราและเคารพในความหลากหลายที่ส่งเสริมพวกเราเข้าด้วยกัน” และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงตรวจคนเข้าเมือง นายคริส โบเวน กล่าวว่า “อัจฉริยะแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมของออสเตรเลีย คือ วัฒนธรรมหลากหลายได้เสริมสร้างสังคมออสเตรเลียให้เข้มแข็งขึ้นอย่างปราศจากข้อสงสัย” (Ozdowski 2012) อย่างไรก็ตาม ความท้าทายของพหุวัฒนธรรมในสังคมออสเตรียยังปรากฏให้เห็น โดยเฉพาะประเด็นของความมั่นคงและวัฒนธรรมการเมืองระหว่างชนผิวขาวและชนเผ่าดั้งเดิม เช่น การจัดการเรื่องสิทธิการถือครองที่ดิน และการส่งเสริมความเป็นสังคมแห่งความเสมอภาค (Egalitarian society reinforcement)

จากข้อมูลของรัฐบาลออสเตรเลียที่กล่าวในข้างต้นสามารถตีความได้ว่า จากอดีตจนถึงปัจจุบันออสเตรเลียเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีลักษณะความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมและมีความน่าสนใจที่ควรแก่การศึกษา ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาสังคมออสเตรเลียได้เผชิญกับความท้าทายในเรื่องความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคม ความอ่อนแอของระบบความคุ้มครองทางสังคมเป็นอุปสรรคและก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำมากขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมของประเทศ สิ่งนี้กลายเป็นประเด็นที่น่าสนใจและนำไปสู่การศึกษาสังคมพหุวัฒนธรรมในออสเตรเลียในยุคปัจจุบันว่ามีการปรับตัวและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะตอบรับกับการบูรณาการโครงสร้างทางสังคมใหม่ในระบบโลกาภิวัตน์ การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับพหุวัฒนธรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้ในระบบ

การศึกษา รวมทั้งในภาครัฐของออสเตรเลียมีแนวทางและนโยบายส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างความแตกต่างหลากหลายของปัจเจกชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดินออสเตรเลีย

ในบทความทางวิชาการนี้ผู้เขียนแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การอพยพย้ายถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันในออสเตรเลีย โดยเน้นอธิบายประวัติศาสตร์การอพยพย้ายถิ่นในออสเตรเลียท่ามกลางความหลากหลายของชาติพันธุ์ของผู้อพยพ รวมทั้งการถ่ายทอดทักษะและภูมิความรู้ของกลุ่มผู้อพยพที่สร้างความเจริญให้กับประเทศ ส่วนที่ 2 นำเสนอวิถีชีวิตและสังคมออสเตรเลียท่ามกลางกระแสพหุวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ เน้นศึกษาสังคมออสเตรเลียในปัจจุบันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม การกลมกลืน การปรับตัวภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ก่อให้เกิดการบูรณาการใหม่ในสังคม ส่วนที่ 3 การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มุ่งอธิบายกระบวนการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมผ่านกลไกทางการศึกษาในออสเตรเลีย นอกจากนี้รัฐบาลออสเตรเลียมีนโยบายส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม มุ่งสร้างค่านิยมสากล ลดอคติและยึดหลักเสมอภาคเน้นกระบวนการสร้างและยอมรับอัตลักษณ์ของปัจเจกชนนำไปสู่การสร้างผลิตผลและความเจริญงอกงามจากทรัพยากรบุคคลที่มีความหลากหลายในสังคม

การอพยพย้ายถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันในออสเตรเลีย

การอพยพย้ายถิ่นของผู้คนในประเทศออสเตรเลียนั้นมาจากกลุ่มคนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ศาสนา เช่น ชาวอังกฤษ ชาวยิว ชาวเยอรมัน ชาวโปแลนด์ ชาวฮังการี ชาวอิตาลี และชาวกรีก โดยสามารถนำมาอธิบายโดยสรุปตามช่วงเวลาประวัติศาสตร์การอพยพย้ายถิ่นในออสเตรเลีย เริ่มต้นที่ในปี ค.ศ.1770 การอพยพมาตั้งถิ่นฐานในช่วงแรกนั้นเป็นพวกนักโทษและครอบครัวทหารชาวอังกฤษ หลังจากที่ถูกปัดันเจมส์ คุก เดินทางมาสำรวจออสเตรเลียและได้ประกาศว่าดินแดนนี้เป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักร (The National Archives n.d.) จากการรวบรวมข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของประเทศออสเตรเลียของ Rickard (2020) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ชาวอังกฤษอพยพเข้ามายังออสเตรเลีย สรุปได้ดังนี้ คือ 1. เกิดการแข่งขันแสวงหาดินแดนของสหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา 2. ในสหราชอาณาจักรเองเกิดความแร้นแค้น ประชาชนอดอยาก ข้าราชการหากแพงจนเกิดอาชญากรรมและมีนักโทษจำนวนมากในทัณฑสถาน 3. ทางการของสหราชอาณาจักรต้องการผลักดันนักโทษออกจากประเทศ จึงได้ออกแสวงหาดินแดนใหม่ และพบกับดินแดนทางซีกโลกใต้ นั่นคือ ออสเตรเลีย โดยเริ่มตั้งรกรากที่ซิดนีย์เป็นพื้นที่แรก และในช่วงแรกของทศวรรษ 1850-1870 ผู้อพยพส่วนใหญ่เป็นชาวอังกฤษต้องการเข้ามาตั้งรกรากในออสเตรเลียหวังจะมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่ดีขึ้น และหวังจะสร้างออสเตรเลียให้เป็น “สวรรค์สำหรับกรรมกร” และ 4. ปัจจัยเรื่องทรัพยากรแร่ทองคำกลายเป็นสิ่งดึงดูดที่สำคัญสำหรับการอพยพ ในช่วงทศวรรษ 1850 นี้ยังพบการอพยพย้ายถิ่นจากเอเชีย มีชาวจีนเชื้อสายจีนจำนวนมากอพยพเข้าสู่ประเทศออสเตรเลีย หรือที่เรียกว่ายุคตื่นทอง มีการขุดพบทองคำ กรรมกรชาวจีนเข้ามารับจ้างทำงานในเหมืองทองด้วย

ค่าแรงราคาถูกและมีการย้ายหลักแหล่งเพื่อหาที่ซุกซ่อนในหลายพื้นที่ของประเทศ (Ballyn 2011; Genger 2018)

การจัดตั้งและกีดกันทางชาติพันธุ์ปรากฏในช่วงแรกของการก่อตั้งประเทศ แม้ว่าออสเตรเลียจัดตั้งเป็นเครือรัฐออสเตรเลียแล้ว ในปี ค.ศ. 1901 กฎเกณฑ์การควบคุมเรื่องการเข้าเมืองยังอยู่ภายใต้อิทธิพลของเครือจักรภพโดยเฉพาะด้านการสรรหา คัดเลือก และดูแลผู้อพยพ ซึ่งนำไปสู่การส่งเสริมการย้ายถิ่นฐานจากยุโรปโดยเฉพาะยังให้ความสำคัญกับกลุ่มประชาชนที่ต้องการอพยพจากประเทศสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์มายังออสเตรเลียเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังมีจากนโยบายกีดกันทางสีผิวที่เรียกว่า “นโยบายของออสเตรเลียขาว” (White Australia Policy) คือ พระราชบัญญัติการจำกัดการเข้าเมือง (Immigration Restriction Act) (พงศทิพัฒน์ บัญชานนท์ 2556) พระราชบัญญัตินี้กีดกันแรงงานต่างชาติ การกีดกันดังกล่าวมุ่งไปที่กลุ่มแรงงานไร้ฝีมือ ผู้ซึ่งไม่ใช่ชาวอังกฤษและไม่ได้อยู่ภายใต้เครือจักรภพโดยธรรมชาติหรือมีการแปลงสัญชาติ และยังห้ามการจ้างงานจากแรงงานที่มาจากเกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก (Federal Register of Legislation 1901) รัฐบาลออสเตรเลียได้ดำเนินนโยบายดังกล่าวติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายสิบปี และได้ยกเลิกในช่วงทศวรรษ 1960

ผลพวงจากสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 เป็นสาเหตุของการอพยพเข้ามาสู่ประเทศออสเตรเลีย โดยเฉพาะการเข้าเมืองในตอนต้นทศวรรษ 1900 ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ผู้อพยพบางส่วนได้ถูกจัดประเภทใหม่เป็น “คนต่างด้าว” ซึ่งหมายถึง ผู้ที่เกิดในเยอรมนีจักรวรรดิออสเตรีย-ฮังการี บัลแกเรีย และตุรกี กลุ่มผู้อพยพเหล่านี้ได้เผชิญกับความเข้มงวดและข้อจำกัดทั่วไปในการใช้ชีวิตประจำวัน การอพยพเข้าสู่ออสเตรเลียได้หยุดชะงักลงในช่วงค.ศ. 1930-1939 เนื่องจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในประเทศ ประชาชนสูญเสียความเชื่อมั่นในรัฐบาลกลางในการบริหารจัดการเศรษฐกิจ (Migration Heritage Centre 2010a) แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ลี้ภัยชาวยิวมาจากประเทศเยอรมัน ออสเตรีย เซกโกสโลวาเกีย ฮังการี และโปแลนด์ ได้อพยพเข้ามาในประเทศออสเตรเลียในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งเป็นไปตามนโยบายชนผิวขาว (White skin) และต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์การอนุญาตของพื้นที่ (Land permits) ประกอบกับต้องมีการจ่ายเงินเพื่อการอพยพ (Landing money) พวกเขาจึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อเรียกร้องและกฎเกณฑ์ที่รัฐบาลออสเตรเลียกำหนด เนื่องจากการอพยพของพวกเขาเกิดผลมาจากการหลบหนีการขู่เข็ญของนาซีเยอรมัน (Markus 1983: 18-19) และการอพยพของชนชาติยิวเหล่านี้ได้รับการยอมรับในสังคมถึงศักยภาพและความรู้ความสามารถของพวกเขา จึงมีส่วนร่วมในการรังสรรค์ความเจริญทางเศรษฐกิจในสังคมออสเตรเลียเป็นอย่างมาก เช่น ความสำเร็จของพวกเขาในการดำเนินธุรกิจและเป็นเจ้าของกิจการ (Markus 1983: 20)

จากการปาฐกถาของ Sir James Gobbo AC Cvo (2004: 3-4) ในงานประชุมระดับชาติทางด้านพหุวัฒนธรรม ได้กล่าวว่าในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (ทศวรรษ 1950-1960) เป็นช่วงที่มีการอพยพเข้ามาสู่ประเทศออสเตรเลียเป็นสัดส่วนที่สูง ในการสำรวจสำมะโนประชากรปี ค.ศ. 1961 คือ ผู้อพยพส่วนใหญ่ยังเป็นชาวอังกฤษราว 32.4 % ลำดับรองลงมาคือ เป็นชาวอิตาลี กรีก อยู่ที่ 22 % กลุ่มที่สามคือ โปแลนด์ ยูโกสลาเวีย และรัสเซีย อยู่ที่ 20.3 % และกลุ่มสุดท้ายคือ

เนเธอร์แลนด์ และเยอรมัน อยู่ที่ 17 % (Price 1962 : 166) ในช่วงทศวรรษ 1970 จากการอพยพ
ที่มากขึ้นนำไปสู่จุดเปลี่ยนแปลงของชาติในการยอมรับความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในอนาคต
ของออสเตรเลีย (A Multi-Cultural Society for the Future) (Gobbo Ac Cvo 2004: 5)

การเปลี่ยนแปลงในเรื่องการกีดกันทางชาติพันธุ์ในออสเตรเลียได้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1972
พรรคแรงงานเป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลเป็นครั้งแรกและได้มีการเปลี่ยนนโยบายอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการ
คัดเลือกแรงงานข้ามชาติควรคัดเลือกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล สังคม และกลุ่มอาชีพมาก
กว่าที่จะคัดเลือกจากประเทศต้นทาง ในปี ค.ศ. 1973 รัฐมนตรีกระทรวงตรวจคนเข้าเมือง
นายอัล กราสบี ประกาศให้ออสเตรเลียเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการ
ยกเลิกการเลือกปฏิบัติทางชาติพันธุ์หรือเชื้อชาติในอดีต มีการออกพระราชบัญญัติการเป็นพลเมือง
ออสเตรเลียในปีดังกล่าว พร้อมทั้งประกาศว่าผู้ย้ายถิ่นทุกคนจะได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน
(Migration Heritage Centre 2010b) และท้ายที่สุดนำไปสู่ระเบียบการวางแผนระดับชาติของ
ผู้อพยพในปี ค.ศ. 1989 โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในชาติบนแนวคิดความ
แตกต่างทางวัฒนธรรมในออสเตรเลียสำหรับการอยู่ร่วมกันในอนาคต (Gobbo Ac Cvo 2004: 5)

การอพยพย้ายถิ่นจากหลาย ๆ เชื้อชาตินำไปสู่การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในออสเตรเลีย
เช่น ในช่วงทศวรรษ 1980 กลุ่มประชากรเชื้อสายอิตาลีเพิ่มมากกว่า 100,000 คนได้อาศัยอยู่
ในรัฐวิกตอเรีย ในพื้นที่ของใจกลางนครเมลเบิร์นที่ชื่อว่าเขต Carlton ได้ถูกขนานนามว่าเป็น
Little Italy วัฒนธรรมอิตาลีในออสเตรเลียนั้นได้ถูกแสดงออกมาทางวัฒนธรรมด้านอาหาร
ร้านกาแฟ เป็นต้น ซึ่งเป็นที่นิยมและยอมรับอย่างกว้างขวาง (Castles 1994: 352-353) ในทำนอง
เดียวกับการหลอมรวมวัฒนธรรมกรีกในสังคมออสเตรเลียเกิดขึ้นอย่างชัดเจน การย้ายถิ่นของชาว
กรีกมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อออสเตรเลียในหลาย ๆ ด้านตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 19 จนถึงช่วงสงครามโลก
เมื่อผู้อพยพชาวกรีกได้ก่อตั้งร้านขายนม ร้านขายปลาและมันฝรั่งทอด (Fish & Chips) ในเมือง
ชนบทของออสเตรเลีย รวมถึงการมีส่วนร่วมในการสร้างชาติในปีค.ศ. 1950-1960 โดยชาวกรีก
ผ่านการทำงานหนักในโรงงานเหล็กและท่าเทียบเรือ การย้ายถิ่นและวิถีชีวิตของผู้อพยพชาวกรีก
สร้างค่านิยมให้กับสังคมออสเตรเลีย และส่งผลให้มีสถานที่ที่เป็นลูกผสมระหว่างวิถีชีวิตในกรีซ
และชีวิตใหม่ในออสเตรเลีย ได้แก่ ด้านศาสนา เช่น คริสตจักรกรีก (Ekklesia) ร้านอาหารกรีก
ร้านนม (Milk Bar) การจัดบ้านและสวน ทั้งหมดกลายเป็นองค์ประกอบในเมืองของออสเตรเลีย
(Urban Design Forum 2008)

ในสังคมร่วมสมัยของออสเตรเลียปัจจุบัน ข้อมูลทางสถิติของประชากรออสเตรเลียพบว่า
ภาพรวมของแนวโน้มการอพยพมาสู่ออสเตรเลียได้เพิ่มสูงขึ้นมากกว่าร้อยละ 30 และผู้อพยพส่วน
ใหญ่ห้าอันดับแรกเป็นผู้คนที่ย้ายมาจากสหราชอาณาจักร จีน อินเดีย นิวซีแลนด์ และฟิลิปปินส์
(Australian Bureau of Statistics 2019) ในสังคมร่วมสมัยของออสเตรเลียในยุคศตวรรษที่ 21
การศึกษาเรื่องความหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม เช่น ยิว คริสต์ อิสลาม และการอยู่ร่วมกัน
ทางสังคมในออสเตรเลียร่วมสมัยเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ภาครัฐบาล เอกชน และภาควิชาการ
ให้ความสำคัญ (Monash Institute for the Study of Global Movements 2006)

ดังนั้น จากการอพยพย้ายถิ่นของกลุ่มคนที่มีความต่างทางเชื้อชาติ วัฒนธรรม ภาษา เข้ามาสู่ประเทศออสเตรเลีย สิ่งนี้ทำให้ชาวออสเตรเลียได้รับการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจในความแตกต่างและหลากหลายทางชาติพันธุ์ รวมทั้งยังมีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น สภาพสังคม ออสเตรเลียได้กลายเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม (Multicultural Society) ซึ่งในปัจจุบันมีลักษณะ เป็นสังคมนานาชาติที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมหรือที่เรียกว่า “พหุวัฒนธรรม” (Multi Culture) เป็นสังคมที่เปิดกว้างมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต ผู้คนสามารถอยู่ร่วมกัน บนความแตกต่างหลากหลายของปัจเจกชนได้โดยเคารพในความต่างต่างนั้น ภายใต้คติพจน์ที่ว่า “เราแตกต่างแต่เราไม่จำเป็นต้องแยกแยก” (We are different, but we do not need to segregate)

วิถีออสเตรเลียท่ามกลางกระแสพหุวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์

ลักษณะทางสังคมของออสเตรเลียเน้นความเท่าเทียม ไม่แบ่งแยกชาติตระกูล และไม่คำนึงถึงภูมิหลังทางครอบครัว ในอดีตความรู้สึกของการแบ่งแยกระหว่างภูมิหลังด้านครอบครัวที่มาจาก นักโทษเป็นปมทางด้านความรู้สึกอย่างหนึ่ง แต่ท้ายที่สุดความรู้สึกละอายในชาติกำเนิดของความ เป็นอดีตนักโทษได้หมดไป ชาวออสเตรเลียเริ่มภูมิใจกับการเริ่มต้นของพวกเขาที่มาจาก การเป็น นักโทษและในปัจจุบันหลายคนยินดีที่พบว่าตนมีบรรพบุรุษเป็นนักโทษ ชาวออสเตรเลียได้กลายเป็น คนที่ไม่สนใจในภูมิหลังของครอบครัวคนอื่นหรือพฤติกรรมที่ผ่านมาของผู้อื่นมากนัก เพราะ พวกเขาดีค่าของคนที่พบและให้โอกาสแก่คนอื่นมากกว่าที่จะคำนึงถึงภูมิหลังครอบครัวของ คนเหล่านั้น (Department of the Prime Minister and Cabinet 2019)

วิถีชีวิตแห่งออสเตรเลียในปัจจุบันสะท้อนถึงคุณธรรมแบบดั้งเดิมของการไม่มีชนชั้น ประเทศ ออสเตรเลียได้ถูกขนานนามว่าเป็นดินแดนที่เน้นอัตลักษณ์ “ความเท่าเทียมอย่างยุติธรรม (Fair go)” นั้นหมายถึง ประเทศออสเตรเลียเป็นสถานที่ที่ซึ่งคนในชาติคอยดูแลกันและกัน และมีความ เสมอภาคมากกว่าการแบ่งชนชั้น (Bolton 2003: 16) สิ่งนี้ถือว่าเป็น “จริยธรรมแห่งชาติ” เป็นแนวทางของการดำเนินชีวิตและสร้างสรรค์ความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนชาวออสเตรเลีย หรือ อาจจะเรียกว่าเป็นวิถีชีวิตแห่งออสเตรเลีย (Australian way of life) จากการศึกษาของ White (1979: 534) ได้กล่าวถึงวิถีชีวิตแห่งออสเตรเลีย (Australian way of life) เป็นแนวคิดหลังสงครามโลก เน้นความสนใจในชาติ การสร้างรูปแบบสังคมที่เปิดกว้าง การเปิดรับศิลปกรรมและวัฒนธรรมใหม่ ดังนั้น การที่คนในชาติตอบสนองต่อการอพยพย้ายถิ่นจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตแห่ง ออสเตรเลีย ซึ่งนำไปสู่การยอมรับสังคมพหุวัฒนธรรมของออสเตรเลีย ยอมรับในความหลากหลาย และทางเลือกในทุกด้านของวิถีชีวิต วัฒนธรรมและศาสนา นั่นคือ การยอมรับการอยู่ร่วมกัน ท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ในออสเตรเลียนั่นเอง

พหุวัฒนธรรมในออสเตรเลียแสดงออกในรูปแบบของ พหุวัฒนธรรมแบบสากลนิยม (Cosmopolitan Multiculturalism) เน้นปฏิสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนระหว่างวัฒนธรรมที่ แตกต่างกัน และเป็นไปในลักษณะของการใช้นโยบายพหุวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการเรียนรู้ข้าม วัฒนธรรมเพื่อนำไปพัฒนาตนเองและปรับใช้ในการดำรงชีวิตได้ เพื่อนำไปสู่ความเป็นธรรมทาง

สังคมและสร้างความสงบสุขในการอยู่ร่วมกันได้ (Ang 2008) พหุวัฒนธรรมแบบสากลนิยมนี้นำไปสู่ความยืดหยุ่นด้านวัฒนธรรมที่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมและความต้องการของบุคคลได้ โดยไม่ยึดติดกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่ฝังแน่นมากเกินไป ดังนั้น สังคมพหุวัฒนธรรมสามารถหลอมรวมความต่างระหว่างความคิด ค่านิยม ประเพณี สิ่งเหล่านี้สามารถตรึงให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้ในสังคม (พิชาย รัตนดิกล ฌ ภูเก็ต 2562)

ออสเตรเลียท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมแบบพหุนิยมเน้นการอยู่ร่วมกันอย่างสงบในสังคมและรวมถึงการสร้างสรรค์สังคมออสซี่ให้น่าอยู่ ไม่ว่าจะเป็นอพยพย้ายถิ่นมาจากประเทศใด แต่เมื่อมาอาศัยอยู่ร่วมกันในประเทศออสเตรเลีย “จริยธรรมแห่งชาติ” ยังถูกยึดถือเป็นศูนย์กลางของการดำเนินชีวิตและสร้างสรรค์ความเป็นอยู่ที่ดีระหว่างกัน เฉกเช่นที่ Department of Immigration and Citizenship ได้เคยประกาศว่า “We speak over 260 languages and identify with over 270 ancestries. Australia is and will remain a multicultural society” (เรามีภาษาพูดมากกว่า 260 ภาษา และระบุได้ว่าเรามีบรรพบุรุษมากกว่า 270 บรรพบุรุษ ออสเตรเลียจึงยังคงและจะเป็นสังคมแบบพหุวัฒนธรรมต่อไป) (Arasaratnam 2014)

อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมในแต่ละรัฐ โดยเฉพาะเรื่องการอพยพย้ายถิ่น การอพยพย้ายถิ่นจากประเทศกลุ่มใต้สู่ประเทศกลุ่มเหนือ (the ‘South–North’ movement) นั้นได้เกิดขึ้นอย่างชัดเจนหลังช่วงสงครามโลกสงบลงเป็นต้นมา การย้ายถิ่นฐานได้รับอิทธิพลจากการเคลื่อนไหวในยุโรปไปยังประเทศที่อพยพแบบดั้งเดิม เช่น ออสเตรเลีย แคนาดา สหรัฐอเมริกา และนิวซีแลนด์ หลังปี ค.ศ. 2005 เป็นต้นมา จากรายงานของสหประชาชาติ (United Nations 2006) กล่าวว่า หนึ่งในสามของแรงงานต่างชาติทั้งหมดได้อพยพย้ายจากประเทศที่พัฒนาน้อยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วและมากกว่าครึ่ง

ออสเตรเลียได้รับผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ในด้านการย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ ซึ่งถือว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในทศวรรษที่ผ่านมา แม้ว่าออสเตรเลียจะมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานด้านการอพยพย้ายถิ่นที่มีจำนวนประชากรที่เกิดในออสเตรเลียและเป็นชาวต่างชาติสูง ลักษณะของการย้ายถิ่นระหว่างประเทศดังกล่าวได้สร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในคชของโลกาภิวัตน์ มิติที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงนี้ในการย้ายถิ่นระหว่างประเทศนำไปสู่การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนระหว่างสินค้า ข้อมูลข่าวสาร ความคิด การค้า การลงทุน และการเงินที่สำคัญ คือ ตลาดแรงงานซึ่งได้เพิ่มความซับซ้อนให้กับกระบวนการย้ายถิ่นระหว่างประเทศในออสเตรเลีย โดยเฉพาะความแตกต่างของแรงงานฝีมือของกลุ่มแรงงานที่พำนักชั่วคราวและพำนักถาวร รวมทั้งการย้ายถิ่นระหว่างประเทศของนักเรียนต่างชาติเข้ามาพำนักในออสเตรเลียซึ่งส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และการเปลี่ยนแปลงด้านการย้ายถิ่นระหว่างประเทศยังส่งผลกระทบต่อการศึกษาด้านประชากรศาสตร์ของออสเตรเลียในอนาคตอีกด้วย

รัฐบาลออสเตรเลียจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับบริบทของโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงไปด้านการอพยพย้ายถิ่นระหว่างประเทศ บางครั้งความกดดันจากจำนวนการขอพวยพวยย้ายถิ่นเข้าสู่ประเทศก็มีมากเกินไปจนควา ซึ่งสร้างความหนักใจให้กับรัฐบาลออสเตรเลียในด้านของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กฎเกณฑ์ที่เข้มงวดถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นกำแพงกันและคัดกรอง

ผู้อพยพที่มีคุณภาพได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อจัดการกับสถานะย้ายถิ่นระหว่างประเทศที่ถูกเรียกร้องให้เพิ่มโควตาขึ้นทุกปี ดังนั้นแต่ละรัฐบาลจึงมีนโยบายด้านการอพยพย้ายถิ่น (Australian immigration policy) ตามความเหมาะสมและปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (Walsh 2001) แม้ว่าปัจจุบันจำนวนประชากรออสเตรเลียเพิ่มขึ้นเป็น 25 ล้านคน และมากกว่า 100,000 คน ได้รับการตอบรับให้อพยพย้ายถิ่นเข้ามายังออสเตรเลีย การเรียนรู้และทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมหลากหลายและแตกต่างในสังคมพหุวัฒนธรรมยังคงเป็นสิ่งจำเป็น ความเป็นพหุวัฒนธรรมยังปรากฏอย่างเด่นชัด โดยเฉพาะการได้รับสัญชาติเป็นคนออสเตรเลียซึ่งมีภูมิหลังมาจากการอพยพย้ายถิ่นจากประเทศอื่นหรือประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ในการสื่อสาร ทางด้านสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ได้เปิดโอกาสให้ผู้คนเหล่านั้นเข้าถึงสื่อโดยไร้ข้อกีดกันเป็นภาษาแม่ของตน (SBS Australia 2019) นอกจากนี้ การปรับตัวของผู้อพยพให้กลมกลืนกับความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในออสเตรเลียส่งผลให้พวกเขารู้สึกว่ามีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและมีคุณภาพมากขึ้น ผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสวินเบิร์น นครเมลเบิร์น รัฐวิกตอเรีย จากการทำแบบสำรวจแสดงให้เห็นว่า ประชากรที่เป็นผู้อพยพมากกว่า 300 คนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากการปรับตัวเข้ากับสังคมและรู้สึกพึงพอใจกับการใช้ชีวิตในประเทศออสเตรเลีย โดยมีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จในชีวิต ความสัมพันธ์ สุขภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเชื่อมโยงกับชุมชน และความมั่นคงในอนาคต (Gunasekara 2019)

การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในออสเตรเลีย

ภายใต้บริบทของความสัมพันธ์ระหว่างชาติพันธุ์และสิทธิมนุษยชนการเรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในออสเตรเลียได้กลายเป็นแนวทางสำหรับการสร้างสรรค์สังคมที่เข้มแข็งในออสเตรเลีย ดังนั้น กลไกในการศึกษาเรื่องสังคมพหุวัฒนธรรมในออสเตรเลียได้ถูกให้คำจำกัดความทางด้านความสำคัญไว้ว่า “เป็นการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรม โดยโรงเรียนจะต้องปรับปรุงและสร้างความเข้าใจแก่เด็ก ๆ ทุกคน สิ่งนี้นั้นอาจจะเป็นเรื่องท้าทายการแบ่งแยกสังคมในโรงเรียนแต่การเรียนรู้พหุวัฒนธรรมจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่าง ครู นักเรียน บิดามารดา การเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรมมุ่งเน้น ปรัชญา ความรู้ และการปฏิบัติสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงและยังสามารถสนับสนุนให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมตามหลักประชาธิปไตย” (Nieto 1996: 307) ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงเป็นช่องทางหรือกลไกในการปลูกฝังแนวคิดพหุวัฒนธรรมนิยม (Multiculturalism) เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม รัฐบาลออสเตรเลียตระหนักถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจในความหลากหลายและความต่างที่เกิดขึ้นทางวัฒนธรรมส่งผ่านกลไกทางการศึกษาและมีนโยบายส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม ในบริบทของแนวคิดพหุวัฒนธรรมนิยม จัดว่าเป็นนโยบายสาธารณะใหม่ โดยเน้นการเคลื่อนไหวอย่างเปิดเผยของรัฐบาลเพื่อเปลี่ยนแปลงนโยบายการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม (Assimilation) ไปสู่นโยบายสังคมพหุวัฒนธรรม (Rajadurai 2018)

จากการรายงานสถิติของความแตกต่างทางวัฒนธรรมของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลแห่งรัฐนิวเซาท์เวล ในปี ค.ศ. 2018 พบว่า 1 ใน 3 คนของนักเรียนมีภูมิหลังการใช้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษา

อังกฤษ และ 1 ใน 25 คนของนักเรียนเป็นชาวอะบอริจิน และ 1 ใน 80 คนของนักเรียนมีภูมิหลังเป็นผู้พลพ (New South Wales Government 2020) แม้ว่าแนวโน้มความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติของนักเรียนในรัฐนิวเซาท์เวลส์จะสูงขึ้น ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการของออสเตรเลียได้สนับสนุนความหลากหลายทางวัฒนธรรมในชุมชนโรงเรียนในท้องถิ่นและทางกระทรวงได้กำหนดนโยบายหลักของทุกโรงเรียนคือ การจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ไม่มีแบ่งแยกศาสนา ภาษา และเชื้อชาติ มีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับศาสนาพื้นฐานทั่วไปและนิกายอื่น ๆ เช่น ในรัฐวิคตอเรีย มีกิจกรรมของโรงเรียนร่วมกับภาคสังคมบนพื้นฐานความต่างทางพหุวัฒนธรรม (Victoria State Government 2019)

นอกจากนี้ ครูผู้สอนมีความสำคัญในการผลักดันให้สร้างความรู้ความเข้าใจในยุทธศาสตร์การศึกษาของออสเตรเลียภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมและนำไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษา ครูผู้สอนต้องจัดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความเท่าเทียมกันให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาเป็นการเพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคน ภายใต้ข้อสมมติฐานที่ว่าผู้สอนสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนทุกคนที่มาจากกลุ่มที่หลากหลาย โดยการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน (Forrest et.al. 2017) ดังนั้น ทักษะ ทักษะ ประสิทธิภาพและความเข้าใจของครูผู้สอนมีความสำคัญที่จะนำไปสู่การเกิดผลสัมฤทธิ์และความสำเร็จทางการศึกษาของออสเตรเลียภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม (Walton et. al. 2014)

สำหรับระดับมหาวิทยาลัย รัฐบาลให้การสนับสนุนกลไกทางการศึกษาผ่านความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคมพหุวัฒนธรรมที่เป็นอยู่ และจะเป็นการเสริมแรงเรื่องการต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติและสร้างความสามัคคีในชุมชน ได้แก่ การสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมและความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างนักศึกษา ครูอาจารย์ และผู้คนในชุมชน เช่น มหาวิทยาลัยวิคตอเรีย นครเมลเบิร์น รัฐวิคตอเรีย ซึ่งเป็นตัวแทนของความหลากหลายทางวัฒนธรรมในระดับอุดมศึกษานักศึกษาและเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยนั้นมีมากกว่า 90 วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และมี 200 ภาษาพูดที่แตกต่างกัน ทางมหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนในด้านการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจร่วมกันในความต่างระหว่างวัฒนธรรมระหว่าง นักศึกษา เจ้าหน้าที่ และ ครูอาจารย์ ภายใต้กลยุทธ์ของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่นำไปสู่แนวคิดสากลนิยม คือ 1) การยกระดับชีวิตของนักศึกษาเจ้าหน้าที่ และการอยู่ร่วมกันในชุมชน 2) การเชื่อมต่อทุกคนในชุมชนและการเป็นพลเมืองโลกที่กระตือรือร้น และ 3) ความรู้สึกยินดีกับประโยชน์อันทรงพลังที่ได้รับจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Victoria University 2020) ทั้งสามกลยุทธ์นี้นำไปสู่การให้ความช่วยเหลือในการรับรู้รับทราบข้อมูลของมหาวิทยาลัยระหว่างเจ้าหน้าที่ และ นักศึกษา การใช้บริการสาธารณะในมหาวิทยาลัย รวมถึงการดำรงชีวิตของนักศึกษาต่างชาติในสังคมออสเตรเลียขณะที่ศึกษาอยู่ การให้ความช่วยเหลือทางด้านภาษาสำหรับนักศึกษาที่มีภูมิหลังทางภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษและมีการเชื่อมโยงกันภายในชุมชนเพื่อนำไปสู่การสร้างชุมชนทางฝั่งตะวันตกของนครเมลเบิร์นที่เข้มแข็งภายใต้ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของประชากรในพื้นที่ เช่น ชุมชนคนเวียดนาม คนแอฟริกัน คนจีน เป็นต้น

นอกจากนี้ ภาครัฐได้นำแนวคิดพหุวัฒนธรรมนิยม (Multiculturalism) มาเป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกันโดยส่งผ่านความร่วมมือหลายนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะมุมมองเชิงนโยบายและการปฏิบัติที่ส่งเสริมการจัดการความหลากหลาย เช่น 1) นโยบายเรื่องการเข้าถึงและความเสมอภาคด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรมของรัฐบาล โดยตระหนักว่าโครงการและบริการสาธารณะต่าง ๆ ต้องตอบสนองต่อความต้องการของชาวออสเตรเลียทุกคนโดยไม่คำนึงถึงภูมิหลังของวัฒนธรรมหรือภาษาอื่น 2) โครงการภาษาอังกฤษสำหรับผู้ใหญ่ย้ายถิ่น (Adult Migrant English Program) โดยเน้นการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวสื่อสาร และโครงการที่สามารถช่วยเหลือผู้อพยพในการปรับตัวซึ่งพวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในสังคม เศรษฐกิจในประเทศออสเตรเลียได้ อีกนัยหนึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมออสเตรเลีย 3) มีการสถาปนาวันแห่งความสามัคคี (Harmony Day) ที่สถาปนาขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1999 มีชาวออสเตรเลียนับพันจัดงานเฉลิมฉลองทุกปี เพื่อแสดงถึงการเคารพต่อกันและการเป็นเจ้าของร่วมกัน ไม่มีการแบ่งแยก นอกจากนี้รัฐบาลออสเตรียยังเปิดโอกาสให้ชาวออสเตรเลียทุกกลุ่ม ทุกวัฒนธรรม สามารถเข้าร่วมเฉลิมฉลองกับกลุ่มผู้ย้ายเข้ามาใหม่ที่มาจากหลากหลายวัฒนธรรมด้วย โดยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มหรือเทศกาลทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชุมชนต่าง เช่น ชุมชนชาวซิกซ์ ชาวกรีก ชาวตุรกี เป็นต้น

การสร้างค่านิยมสากล ลอดคิตี ยึดหลักเสมอภาคเน้นกระบวนการสร้าง และยอมรับอัตลักษณ์ของปัจเจกชนได้สะท้อนภาพอย่างชัดเจน เช่น กระทรวงมหาดไทยของออสเตรียได้ประกาศคำแถลงการณ์ของรัฐบาลต่อสาธารณะและได้ถูกแปลถึง 32 ภาษาในเว็บไซต์ ซึ่งการแปลเป็นภาษาทั้ง 32 ภาษา นั้นหมายถึงการเคารพและให้เกียรติเชื้อชาติทั้ง 32 เชื้อชาติที่เป็นชนชาติอพยพหลักที่พำนักอยู่ในออสเตรเลียโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันต่อความหลากหลายในสังคม ความว่า “พวกเราไม่ได้ถูกกำหนดโดยเชื้อชาติ ศาสนา หรือวัฒนธรรม แต่เรามีค่านิยมร่วมกันในเรื่องเสรีภาพ ประชาธิปไตย และโอกาสที่เท่าเทียมกันที่เรียกว่า “fair go” (Turnbull 2018) อย่างไรก็ตามการเผชิญหน้ากับการเหยียดเชื้อชาติยังมีปรากฏให้เห็น เช่น กระแสในเวทีการเมืองของออสเตรเลีย เมื่อปีค.ศ. 2019 ที่พำนา มาสมาชิกรัฐสภาผู้แทนจากพรรคแรงงานชนะการเลือกตั้งที่เมือง Cowan ในรัฐ Western Australia เป็นสุภาพสตรีที่อพยพเข้ามาในออสเตรเลีย มีเชื้อสายอียิปต์ และนับถือศาสนาอิสลาม (Ireland 2020) แต่ทว่าหากย้อนกลับไปพิจารณาและทำความเข้าใจในเรื่องกฎเกณฑ์ของการอพยพย้ายถิ่นที่รัฐบาลกำหนดอย่างถ่องแท้ มีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทุกประการ ข้อวิพากษ์ด้านเชื้อชาติในกรณีดังกล่าวก็ไม่สามารถเป็นเครื่องฉุดรั้งการสร้างคามเข้มแข็งให้เกิดขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมของออสเตรเลีย

ดังนั้น จากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในออสเตรเลียนั้นส่งผลต่อการพัฒนาภาคสังคมและการศึกษา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมส่งผ่านกลไกทางการศึกษาในทุกะดับในออสเตรเลียจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติบนพื้นฐานความเข้าใจความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม และการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในออสเตรเลียภายใต้บทบาทของรัฐบาลออสเตรียสามารถสร้างความรับรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างค่อยเป็นค่อยไป

บทสรุป

จากการวิเคราะห์การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของออสเตรเลีย ผู้เขียนได้นำเสนอการอธิบายสภาพสังคมวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างหลากหลายในกลุ่มคนจากประวัติศาสตร์การอพยพย้ายถิ่นเข้ามาสู่ประเทศ วิถีชีวิตและสังคม ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมในประเทศออสเตรเลีย

จากการศึกษาพบว่า การอพยพย้ายถิ่นของกลุ่มคนที่มีความต่างทางเชื้อชาติ วัฒนธรรม ภาษา เข้ามาสู่ประเทศออสเตรเลีย มีความแตกต่างและหลากหลายทางชาติพันธุ์ สภาพสังคมออสเตรเลียได้กลายเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม (Multicultural Society) ซึ่งในปัจจุบันมีลักษณะเป็นสังคมนานาชาติที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมหรือที่เรียกว่า “พหุวัฒนธรรม” (Multi Culture) ออสเตรเลียถือได้ว่าเป็นกรณีศึกษาที่สำคัญประเทศหนึ่งที่มีแนวทางปฏิบัติและยึดถือร่วมกันในด้านการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม ภายใต้คติพจน์ที่ว่า “เราแตกต่างแต่เราไม่จำเป็นต้องแตกแยก” (We are different, but we do not need to segregate)

ออสเตรเลียได้พยายามที่จะก้าวข้ามและต่อสู้กับความแตกต่างที่เกิดขึ้นในพลวัตความไม่อยู่นิ่งของกระแสโลกาภิวัตน์โดยการสร้างรูปแบบการอยู่ร่วมกันในสังคมแห่งความหลากหลายโดยมองข้ามพื้นเพ ภูมิหลังของแต่ละบุคคล จริยธรรมแห่งชาติบนพื้นฐานความเท่าเทียม (Fair go) ได้ถูกรับการยอมรับและหีบยกให้เป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกันในสังคม สิ่งนี้ถือว่าเป็น “จริยธรรมแห่งชาติ” เป็นแนวทางของการดำเนินชีวิตหรืออาจจะเรียกว่าเป็นวิถีชีวิตแห่งออสเตรเลีย (Australian way of life)

รัฐบาลให้การสนับสนุนกลไกทางการศึกษาผ่านความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคมพหุวัฒนธรรมที่เป็นอยู่ในการศึกษาหลาย ๆ ระดับ การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในออสเตรเลียได้แผ่ไปทุกระดับชั้นของภาคการศึกษาในประเทศ โดยเริ่มปลูกฝังตั้งแต่ระดับโรงเรียนจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างรากฐานความรู้ความเข้าใจของการอยู่ร่วมกันในสังคมบนพื้นฐานความแตกต่างของประชากรในแต่ละครอบครัว ทั้งครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และบิดามารดา เป็นต้น และกลยุทธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวยังนำเสนอภาพลักษณ์ความเป็นสากลนิยมให้แก่ประเทศออสเตรเลีย นอกจากนี้ ภาครัฐได้นำแนวคิดพหุวัฒนธรรมนิยม (Multiculturalism) มาเป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกันโดยส่งผ่านความร่วมมือหลายนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม รัฐบาลออสเตรเลียเป็นตัวอย่างสำคัญที่จะเชื่อมโยงคนในชาติและสร้างเอกลักษณ์ประจำชาติร่วมกันโดยไม่รู้สึกรำคาญแบ่งแยกตามความต่างของเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม โดยให้การสนับสนุนด้านนโยบายต่าง ๆ และจัดกิจกรรมที่ประชาชนทุกชาติทุกภาษาสามารถมีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การสร้างผลิตผลและความเจริญงอกงามจากทรัพยากรบุคคลที่มีความหลากหลายในสังคมและก่อให้เกิดความรุ่งเรืองในชาติได้

รายการอ้างอิง

- ดุสิต หวันเหลี่ยม. (2552). สังคมพหุวัฒนธรรมนครศรีธรรมราชกับมิติใหม่ของการพัฒนากรณี:
สังคมพหุวัฒนธรรมอำเภอท่าศาลา. **สารนครศรีธรรมราช**. 37(4), 68-78.
- บัญญัติ ยงยวน. (2554). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถม
ศึกษา (รายงานการวิจัย). นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2562). **อุดมการณ์การเมือง (๙) : พหุวัฒนธรรมนิยม อัตลักษณ์และ
ความหลากหลาย**. ผู้จัดการออนไลน์, 6 กันยายน. สืบค้น 22 มกราคม 2563, จาก <https://mgronline.com/daily/detail/9620000085594>
- พงศ์พิพัฒน์ บุญขานนท์ (2556). วิถีสลาย “สงครามสี” ในสังคมออสเตรเลีย. 17 มิถุนายน. สืบค้น
25 มกราคม 2563, จาก <https://www.isranews.org/isranews-article/21819-1-sp-947.html>
- พระมหามงคลกานต์ จิตธมโม, คงสฤษฎ์ แสงทรัพย์, พูนศักดิ์ กมล. (2562). การอยู่ร่วมกันของ
คนในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทย กรณีศึกษาสังคมพหุวัฒนธรรมในอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่. **วารสารมหาจุฬาริชาการ**. 6(2), 46-59.
- แพรว ศิริศักดิ์ดำเกิง. (2549). **แนวคิดพหุวัฒนธรรม** (รายงานการวิจัย). คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- อริย์ชัย คลี่สุนทร (2555). **การศึกษาพหุวัฒนธรรม**. สืบค้น 20 มกราคม 2563, จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=30582&Key=news_research
- อนันท์ญา ชันขาว. (2561). **เมื่อพหุวัฒนธรรม...ไม่ใช่คนกับคนอีกต่อไป**. ประชาไท, 1 กันยายน.
สืบค้น 22 กันยายน 2563, จาก <https://prachatai.com/journal/2018/09/78531>
- เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2552). **ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในสังคมพหุวัฒนธรรม : การทบทวนแนวคิด
ทฤษฎี และการปฏิบัติ** (รายงานการวิจัย). ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Ang, I. (2008). Passengers on train Australia. **Griffith Review: Re-Imagining Australia**.
19: 227–239.
- Arasaratnam, LA. (2014). A discussion of multiculturalism in Australia from
educators' perspective. **Springerplus**, 3(1), 1-8. Retrieved February 25, 2020,
from <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3918098/doi:10.1186/2193-1801-3-36>
- Australian Bureau of Statistics (2019). **Australia's population by country of birth:
Key statistics**. Retrieved March 14, 2020, from [https://www.abs.gov.au/auss-tats/abs@.nsf/Latest products/3412.0Main%20Features22017-18](https://www.abs.gov.au/auss-tats/abs@.nsf/Latest%20products/3412.0Main%20Features22017-18)
- Australian Government (2020). **Our people**. Retrieved September 20, 2020, from
<https://info.australia.gov.au/about-australia/our-country/our-people>

- Ballyn, S. (2011). The British Invasion of Australia Convicts: Exile and Dislocation. In Martin Renes (Ed) **Lives In Migration: Rupture And Continuity**. (pp. 16-29). Barcelona: University of Barcelona. Retrieved January 20, 2020, from <http://www.ub.edu/dpflsa/2ballyn.pdf>
- Bolton, T. (2003). Land of the Fair Go - An Exploration of Australian Identity. **Australian Quarterly**. 75(2), 16.
- Castles, S. (1994). Italians in Australia. In Stephen Castles (Ed) **Australia's Italians: culture and community in a changing society**. (pp. 342-367). North Sydney: Allen & Unwin.
- Department of the Prime Minister and Cabinet (2019). **It's an Honour: Australia celebrating Australians, Awards and National Symbols**. Retrieved January 20, 2020, from <http://www.itsanhonour.gov.au>
- Federal Register of Legislation (1901). **Immigration restriction No. 17**. Retrieved September 20, 2020, from <https://www.legislation.gov.au/Details/C1901A00017>
- Forbes, HD. (2019). **Multiculturalism in Canada**. London: Palgrave Macmillan.
- Forrest, J., Lean, G., & Dunn, K. (2017). Attitudes of Classroom Teachers to Cultural Diversity and Multicultural Education in Country New South Wales, Australia. **Australian Journal of Teacher Education**. 42(5), 17-34.
- Genger, P. (2018). The British colonization of Australia: an exposé of the models, impacts and pertinent questions. **Decolonizing Through a Peace and Conflict Studies Lens**. 25(1), 1-28. Retrieved September 20, 2020, from <https://nsuworks.nova.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1437&context=pcs>
- Gobbo Ac Cvo, J. (2004). **Religion, Cultural Diversity and Safeguarding Australia**. Sir James Gobbo Abraham Conference, May 22, 2004. Australian Catholic University, East Melbourne. Retrieved September 20, 2020, from http://www.multiculturalaustralia.edu.au/doc/gobbo_abraham_conf_2004.pdf
- Gunasekara, A. (2019). Migrants who adapt to Australian culture say they're happier than those who don't. **The Conversation**. July 24. Retrieved September 20, 2020, from <https://theconversation.com/migrants-who-adapt-to-australian-culture-say-theyre-happier-than-those-who-dont-117264>
- Ireland, J. (2020). You're not from Australia': Labor's multiculturalism reboot. **The Sydney Morning Herald**. January 25. Retrieved March 14, 2020, from <https://www.smh.com.au/politics/federal/you-re-not-from-australia-labor-s-multiculturalism-reboot-20200124-p53ufs.html>

Markus, A. (1983). Jewish migration to Australia 1938–49. **Journal of Australian Studies**, 7(13), 18–31.

Migration Heritage Centre (2010a). **1918 - 1939 plagues, pandemics, and bridges**. Retrieved September 20, 2020, from <http://www.migrationheritage.nsw.gov.au/exhibition/objects-through-time-history/1918-1939/index.html>

Migration Heritage Centre (2010b). **Belongings home**. Retrieved September 20, 2020, from <http://www.migrationheritage.nsw.gov.au/belongings-home/index.html>

Monash Institute for the Study of Global Movements (2006). **Social cohesion - an Australian challenge**. Retrieved September 20, 2020, from <http://www.multiculturalaustralia.edu.au/library/media/Document/id/1035.Social-cohesion-an-Australian-challenge>

Nieto, S. (1996). **Affirming Diversity: The sociopolitical context of multicultural education**. New York: Longman.

New South Wales Government (2020). **Culture and diversity**. Retrieved March 4, 2020, from <https://education.nsw.gov.au/teaching-and-learning/curriculum/multicultural-education/culture-and-diversity>

Ozdowski, S. (2012). **Australian Multiculturalism: the roots of its success**. Third International Conference on Human Rights Education : Promoting Change in Times of Transition and Crisis. The Jagiellonian University in Krakow, Poland, 6-10 December. Retrieved January 10, 2020, from https://www.westernsydney.edu.au/equity_diversity/equity_and_diversity/tools_and_resources/reportsandpubs/australian_multiculturalism_the_roots_of_its_success

Price, C. A. (1962). Overseas migration to and from Australia, 1947-1961. **Australian Outlook**. 16(2), 160–174.

Rajadurai, E. (2018). **Success in Diversity: The strength of Australia's multiculturalism**. Retrieved September 20, 2020, from <https://mckellinstitute.org.au/research/reports/success-in-diversity/>

Rex, J., & Singh, G. (2003). Pluralism and multiculturalism in colonial society thematic introduction. **International Journal on Multicultural Societies**. 5(2), 106-118.

Rickard JD. (2020). **History: Australia to 1900**. Retrieved September 20, 2020, from <https://www.britannica.com/place/Australia/An-authoritarian-society>

SBS Australia (2019). **Immigration and population is a hot-button issue this election. How did we get here?**. Retrieved March 10, 2020, from <https://www.facebook.com/SBSAustralia/posts/10157284538253686>

- The National Archives (n.d.). **The rise of the British empire in Australia**. Retrieved September 20, 2020, from <https://www.nationalarchives.gov.uk/education/empire/g1/cs4/background.htm>
- Turnbull, M. (2018). **Multicultural Australia**. Retrieved March 20, 2020, from <https://www.homeaffairs.gov.au/mca/Statements/thai-multicultural-statement.pdf>
- United Nations (2006). **World Population Monitoring, Focusing on International Migration and Development, Commission on Population and Development, Thirty-ninth Session, 3-7 April, Report of the Secretary-General**. New York: Department of Economic and Social Affairs.
- Urban Design Forum (2008). **Spirit of the Greeks in Australian Cities**. Retrieved September 21, 2020, from <https://www.udf.org.au/udf-quarterly/spirit-of-the-greeks-in-australian-cities/#:~:text=Greek%20migration%20has%20made%20a,factories%2C%20steel%20mills%2C%20and%20the>.
- Victoria State Government (2019). **Multicultural events and programs**. Retrieved March 21, 2020, from <https://www.education.vic.gov.au/school/teachers/teachingresources/multicultural/Pages/multievent.aspx>
- Victoria University (2020). **Cultural diversity**. Retrieved March 22, 2020, from <https://www.vu.edu.au/about-vu/university-profile/diversity-inclusion/cultural-diversity>
- Walsh, K. (2001). **The changing face of Australia: A century of immigration 1901-2000**. Sydney: Allen & Unwin.
- Walton, J., Priest, N., Kowal, E., White, F., Brickwood, K., Fox, B. & Paradies, Y. (2014). Talking culture? Egalitarianism, colour-blindness and racism in Australian elementary schools. **Teaching and Teacher Education**. 39, 112-122.
- White, R. (1979). The Australian way of life. **Historical Studies**. 18(73), 528-545.